

[Huumeet, alkoholi, itsetuhoisuus ja raskaus](#)

Oli harmaa perjantai, viimeinen päivä koulua ennen hiihtolomaa. Lähdin koulusta muutaman tunnin aikasemmin, kävelin juna-asemalle. Tiesin, että tänään kaikki tulee muuttumaan, en tulisi välttämättä enää koskaan puhumaan isäni kanssa tämän jälkeen. Astuin junaan, menin istumaan ikkunapaikalle ja katsoin kuinka maisemat vilisivät silmieni ohi, saavuin määränpäähänäni, astuin junasta ulos ja näin äitini monen kuukauden jälkeen. "Karkasin" siis äitini luokse asumaan. Soitimme päivystävälle sosiaalityöntekijälle, että ilmoittaa isälleni muutostani.

Ensimmäiset 8-13 päivää meni hyvin, kunnes tutustuin kylän nuorisoon, joiden mukana mun elämään tuli alkoholi, ja kun alkoholi ei enää riittänyt niin kuvioihin tuli huumeet. Seuraavat 2-3kk kuluivat sitten päivittäin hakataloilla ja puistoissa joissa yleensä vietettiin aikaa. Ite olin välillä yhen silloisen "hyvän ystävän" kans hänen luonaan, en muista onneksi niistä ajoista paljoo enää mitää. Siinä parin kuukauden jälkeen mulla napsahti päässä ja aloin viiltelee ja keksin et otan yliannostuksen vauhtii, että pääsen pois täältä.

Se pyöri jonki aikaa mun mielessä, mut siinä välissä mun elämään tuli mies tai no, miehen alku. Aloin käymään hänen luonaan ennemmin kuin menisin hakataloille tai ylipäätään huonoissa piireissä pyörisin. Kummallakin oli samat taustat... huumetaustat.

Olin käynyt jonkun 2-3vk hänen luonaan melkein joka päivä (tässä vaiheessa seurusteltiin jo), joskus jäin yöksi nukkumaan hänen viereen. Sitten tuli tää aamu, oli tiistai jos en väärin muista. Heräsin olin menos keittiöön juomaan vettä, join sen vajaan lasillisen vettä, mutta siitä lähdin suoraa tietä vessaan oksentamaan. Osasin jo melkein arvata mistä oli kyse, koska mulla ei oo koskaan aamusin huono olo ja menkat oli myöhässä. Lähdin fillaroimaan apteekkiin ja ostin vähän jos jonkinmoista raskaustestiä. Neljä kuudesta näytti positiivista, menin itkien herättämään poikaystävän, hän tietenkin järkyttyi asiasta ja oli vaan hiljaa.

Parin viikon päähän me saatiin aika sairaalalle, missä mulle tehtiin abortti. Ne pari viikkoo ennen lääkäriä olivat aika nihkeitä parisuhteen osalta, kun saatiin tietää, että raskaus oli alkanut ennen kun tapasin poikaystäväni. Eli lapsi siis oli huumeringistä löydetyn "hyvän ystävän" aikaansaannoksia. Noo selvisin tosta kaikesta, olin pohjalla, nousin ylös. Olin ittestäni ylpee, koska moni on jääny sinne pohjalle.

Vajosin 3-4vk sitten uudestaan melkein yhtä pohjalle kuin keväällä. Mun elämästä katosi äitihahmo kokonaan. Äiti katkaisi välit muhun sen jälkeen kun koitti tehdä itsemurhan, mistä syytin itteeni, vaikka todellisuudessa se ei ollut mitenkään mun vika. Ihmiset uskotteli mulle, että se oli mun syytä, jonka seurauksena syytin siitä itteeni ja aloin uudelleen viiltelee. Olin onnekas, että mulla oli

poikaystävä vieläkin siinä rinnalla.

Rakastan käyttää lämpimillä keleillä shortseja ja hameita ja ylipäättään vaatteita, joissa jalat tuulettuu. Kesällä käytin normaalisti toppeja ja lyhythihaisia paitoja, nyt käytin aina farkkuja ja pitkähihaista paitaa, vaikka olisi ollut 30°C lämpöä ulkona. Silloin koitti hetki, kun mun poikaystävä käski mun vaihtaa lyhythihainen paita, mihin en suostunut. Hän tiesi kyllä miksi ja saattoi mut sänkyyn lepäämään. Puhuttiin asiasta vielä myöhemmin ja tein lupauksen, jonka oon ainakin tähän saakka pystynyt pitämään.

Oon vieläkin parisuhteessa saman henkilön kanssa joka sai revittyä mut pois huumeitten ympäröimästä maailmasta. Asun nykyisin isäni luona, mitä en olisi uskonut sen jälkeen miten jätin sen yksin kaiken kanssa. En oo ollut "äitini" kanssa missään väleissä, mulle se on nykyisin vaan nainen, joka kantoi mua 9kk, ponnisti mut pois sisältään ja hylkäsi mut vaikka lupasi olla hyvä roolimalli mulle.

Source URL:

<https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2016/huumeet-alkoholi-itsetuhoisuus-ja-raskaus>